

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., WEDNESDAY MORNING, SEPTEMBER 10, 1941

LETO XLIV. — VOL. XLIV.

"Field Day" ali Mladinski tabor Slovenske ženske zveze

V soboto 13. septembra se vr-
peti letni Mladinski tabor pod
pridevnikom skupnih vež-
skih krožkov in podružnic Slo-
venske ženske zveze v Clevelan-
du. Zopet bomo imeli lepo pri-
jetno prireditev naše mladine in to
v velikem Euclid Beach parku
v Log Cabin dvorani.

Pričetek programa za ta dan
bo ob pol dveh popoldne, to bo
povod za zabaviščnih in vsakovrst-
nih igrališčih, katera so vsem
razpolov. Vstopnina za po-
stojne atrakcije bo ta dan sa-
mo pet centov za osebo, kar je
zelo majhen zastonj, ker skozi poletje
se moralo plačati vsepovsod
deset in tudi petnajst centov.
V parku imajo tudi pose-
ben prostor, kjer lahko prinese-
mo svoje izdelke in to je pripo-
vedba za eno popoldne svoje otro-
ško park.

Ob pol petih popoldne se bodo
vršile razne dirke za moške,
ženske in deklice. Pri dir-
kah bodo zmagovalci dobili lepe
prijazne nagrade.

Imamo poročila iz Girarda, Lo-
uisiana, Minnesota in
Illinois. Najodličnejši gost bo
prijazna Mrs. Marie Griebel,
predsednica Slovenske
ženske zveze, ki pride iz Sheboy-
gan, Wisconsin. Gospa Pri-
rediteljica, potem iz Girarda, Lo-
uisiana, Barbortona in posamezno
iz Illinois, Minnesota in
Wisconsin. Najodličnejši gost bo
prijazna Mrs. Marie Griebel,
predsednica Slovenske
ženske zveze, ki pride iz Sheboy-
gan, Wisconsin. Gospa Pri-
rediteljica, potem iz Girarda, Lo-
uisiana, Barbortona in posamezno
iz Illinois, Minnesota in
Wisconsin.

Ob pol petih popoldne se bodo
vršile razne dirke za moške,
ženske in deklice. Pri dir-
kah bodo zmagovalci dobili lepe
prijazne nagrade.

Imamo poročila iz Girarda, Lo-
uisiana, Minnesota in
Illinois. Najodličnejši gost bo
prijazna Mrs. Marie Griebel,
predsednica Slovenske
ženske zveze, ki pride iz Sheboy-
gan, Wisconsin. Gospa Pri-
rediteljica, potem iz Girarda, Lo-
uisiana, Barbortona in posamezno
iz Illinois, Minnesota in
Wisconsin.

Okrog četrta čez osem se pa-
prične tekma med krožki za pr-
venstvo. Ker mora biti med to-
tekmo vse mirno, se s tem prosi
vse posetnike, da ne ploskajo
med točkami pač pa le takrat, ko
krožek odhaja iz dvorane. Pro-
simo, da se to upošteva, ker plo-
skanje včasih povzroči nemir
med kadetkami kar lahko škodu-
je vsej skupini. Kontest bo kon-
čan pred deseto uro in nato se pa
razvije plesna veselica z godbo
pod vodstvom Mr. Louisa Trebar-
ja. Ob enajstih bo pa progla-
sena zmagovalka in izročitev trofeje in
medalj po glavni predsednici
Mrs. Marie Prislund.

Ker smo uverjeni, da bo pri-
reditve doprinesla vsestranski
uspeh in ker vemo, da se bodo
vežbalni krožki in njih voditelji-
ce potrudile s svojo najboljšo
znanostjo, zato že sedaj iskreno
čestitamo vsem podružnicam in
članstvu, ki oskrbuje te krožke
ter vsem skupaj želimo obilo
sreče in splošnih koristi. Živele
kadetke SZZ! Pozdravljeni vsi
gostje!

Šola SND

Do petka je še čas, da vpišete
otroke v šolo SND. V mladinski
oddelek se sprejema učence od
16. leta, v odrasli oddelek pa vse
druge nad to starostjo. Pouk je
brezplačen in se vrši ob sobotah.
Šola poučuje slovenščino in gov-
ru in pisavi.

V Euclidu zidajo projekt

Včeraj so začeli v Euclidu na
200. cesti, severno od NYC že-
leznice, graditi vladni hišni pro-
jekt, ki bo veljal vladno do \$2-
000.000. Projekt mora biti zgra-
jen v 180 dneh.

Prispevki za Lauschetovo kampanjo

Iz prijaznega Jutrovega je
prišel naš pridni Tone Miklau-
čič in odračunal \$6.75 za Lau-
schetovo kampanjo. Povedal je,
da so prispevali sledeči dru-
štvo "Na Jutrovem" št. 477
SNPJ je dalo \$5, Louis Turk iz
3852 E. 112. St. je dal 75c in
razni prispevki znašajo \$1.00.
Tone je obljubil, da bo še prin-
esel.

Najlepša hvala vsem dobro-
srčnim darovalcem in če ne bo-
ste zamerili, vam povem, da bo-
mo prav z veseljem sprejeli še,
če bo kdo prinesel kak dolar za
kampanjo.

AMERIŠKA TAJNA POLICIJA JE Z RADIJEM VLEKLA NEMCE ZA NOS

New York. — Tukaj se vrši
obravnavo proti 16 osebam, ki
so obdolžene špijonaže proti
Zed. državam. Tekom obravna-
ve je prišlo na dan, da je imela
ameriška tajna policija posebno
radijsko postajo na kratke valov-
e, potom katere je pošiljala na-
cijem napačne informacije gле-
de ameriške obrambe.

To je izpovedal naturaliziran
ameriški državljani Viljem Se-
bold, katerega je nemška tajna
policija z grožnjami prisilila, da
je prevzel vojnisko službo za
Nemčijo. Maščeval se je s tem,
da je vse izdal ameriški tajni
policiji in ji pomagal izslediti
druge nemške vojune.

Sebold pripoveduje, da je bil
leta 1939 v Nemčiji, kjer mu je

Jasen dokaz!

Ohol Nemec je stal na mo-
stu v Mariboru in gledal na
splat, ki je drčel spodaj po
Dravi. Nemec se obrne k
par Slovincem, ki so slone-
li na mostni ograji in zanič-
ljivo reče, kazoč na splav:
"To je pa jugoslovenska
bojna mornarica!"

Eden iz med Slovencev
pogleda okrog sebe in ker ne
vidi v bližini nemških voja-
kov, stopi k Nemcu, mu pri-
koplje krepko zausnico in
reče: "To je pa jugoslovan-
ska infanterija, topništvo pa
v kratkem pride!"

V principu je Lausche za to, da mesto lastuje poulično železnico

Frank J. Lausche, demokr-
atski kandidat za župana, se je
večkrat izjavil, da je v principu
za to, da bi mesto lastovalo uli-
čno železnico. "Toda," je dalje
izjavil Lausche, "glavno vpraša-
nje ni, kdo bo lastoval ulično že-
leznico, ali mesto ali privatna
družba, ampak glavno vpraša-
nje je, da se doseže boljše trans-
portacijo po zmerni ceni."

Lausche je tudi kritiziral žu-
pana Blythina, ki hoče dati mest-
ni zbornici moč, da postavi po-
sebno komisijo za obratovanje
mestnih uličnih. "Taka komisija
bi morala biti pač nestranskar-
ska," je rekel Lausche, "in zato
ne bi smela imeti mestna zbor-
nica moč postaviti tako komisijo
in imenovati osobe. Zadeva
je preveč važna, da jo imela v
oblasti mestna zbornica."

Vročina in nevihta

Včerajšna nevihta ni dosti
ohladila ozračja. Toplomer je
kazal 92 stopinj, rekord od 1922.
Po nevihti je pa padel samo za 3
stopinje.

Iz malo pozna s prispevkom, pa
bolje je pozno, kot pa nič. Pa tu-
di križe na glasovnici je obljubi-
bilo od vse družine za našega
Franceta.

Poznana Mr. in Mrs. Pikk iz
E. 53. St. sta prispevala tudi \$5.
Mr. in Mrs. Anthony Osredkar
iz 1199 Norwood Rd. sta dala
\$3., neimenovana je pa dala \$2.
Najlepša hvala vsem dobro-
srčnim darovalcem in če ne bo-
ste zamerili, vam povem, da bo-
mo prav z veseljem sprejeli še,
če bo kdo prinesel kak dolar za
kampanjo.

AMERIŠKA TAJNA POLICIJA JE Z RADIJEM VLEKLA NEMCE ZA NOS

New York. — Tukaj se vrši
obravnavo proti 16 osebam, ki
so obdolžene špijonaže proti
Zed. državam. Tekom obravna-
ve je prišlo na dan, da je imela
ameriška tajna policija posebno
radijsko postajo na kratke valov-
e, potom katere je pošiljala na-
cijem napačne informacije gле-
de ameriške obrambe.

To je izpovedal naturaliziran
ameriški državljani Viljem Se-
bold, katerega je nemška tajna
policija z grožnjami prisilila, da
je prevzel vojnisko službo za
Nemčijo. Maščeval se je s tem,
da je vse izdal ameriški tajni
policiji in ji pomagal izslediti
druge nemške vojune.

Sebold pripoveduje, da je bil
leta 1939 v Nemčiji, kjer mu je

Minister Snoj 100,000 Nemcev beži pred Rusi v Ameriki!

Ž njim je dospel hrvatski ban
in več članov jugoslo-
vanske vlade

MINISTER SNOJ POZDRAVLJA SLOVENCE

Washington, D. C., 9. sept. —
Sinoči so dospel v Washington
ban hrvatske banovine dr. Ivan
Subašič z gospo in člani jugoslo-
vanske vlade v izgnanstvu, mi-
nistri: Franc Snoj, Bogoljub
Jeftić s soprogo, dr. Božidar
Marković s soprogo, Sava Kosa-
novič.

Na washingtonski postaji so
jih sprejeli poslanik Konstantin
Fotić z gospo in celotnim oseb-
jem jugoslovanskega poslaniš-
tva.

Poslanik Fotić je priredil do-
slim gostom slavnostno večerjo
v poslanstvu kraljevine Jugosla-
vije.

Cleveland, O. — Konzul dr.
James Mally je poslal ministru
Snoju v imenu clevelandskih
Slovencev brzojavni pozdrav ter
ga povabil, naj v kratkem obiš-
če metropolo ameriških Slo-
vencev, Cleveland. Brzojavni po-
zdrav je poslalo ministru Snoju
tudi uredništvo Ameriške Do-
movine.

Včeraj popoldne je jugoslovan-
ski minister Snoj telefonično
poklical iz Washingtona našega
konzula dr. Mallyja in mu naro-
čil, naj izroči slovenskemu na-
rodu srčne pozdrave naših bra-
tov in sestric iz stare domovine.
Obenem je obljubil, da bo obiš-
kal slovenske naselbine po
Ameriki, kakor hitro bo uredil
svoje uradne zadeve. Danes je
odpotoval minister v New York.
Kam bo šel od tam pa še ne ve.

Boksarski prvak bo mor- dal morda v armado

Chicago. — Svetovni prvak v
rokoborstvu, Joe Louis, je bil po
naborni komisiji prestavljen in
razreda 3-A v razred 1-A. Ako
bo prestal telesno preiskavo, bo
moral v oktobru k vojakom.
Prej je bil postavljen v razred
3-A, ker je rekel, da mora skr-
beti za ženo, za njene starše, za
brate in sestere. Toda, ko ga je
tožila žena za razporoko, je pri-
šlo na dan, da se te osebe lahko
žive brez njegovega zaslužka.

Sinko je!

Mr. in Mrs. Oscar Ledenikar,
15710 Waterloo Rd. sta dobila 9
funtov težkega sinkota. Mati je
hčerka družine Mr. in Mrs. Ma-
tija Sežun. Mati in dete se do-
bro počutita v Glenville bolni-
šnici. Stari očka Matija zdaj
kadi cigare, da je veselje. Če-
stitamo!

Manj šolarjev

Prvi dan se je v Clevelandu
vpisalo v šolo 116.942 učencev,
kar je za 7.123 manj kot lansko
leto. Šolske oblasti pa mislijo,
da se bodo javili do konca ted-
na še zakasneli "ptički."

Bolniški čeki

Bolniški tajnik društva sv.
Jožefa, št. 169 KSKJ naznanja,
da so dospel čeki za bolnike.
Pridejo naj ponje na 845 E.
139. St.

Angleška posadka je osta- la na Špicbergh, da ustavi Nemcem premog

London, 9. sept. — V prvem
poročilu, kot se trdi iz Moskve,
na norveške čete napravile
na norveško otočje Špicberge po-
gon, je bilo javljeno, da se je
ekspedicija vrnila. Zdej se pa
poroča, da je ostala na otočju
garnizija kanadskih in norve-
ških vojakov, ki bo branila Nem-
čiji priti v oblast tega otočja,
kjer so bogati skladi premogov.

To otočje je zalagalo Norve-
ško s premogom, a v Norveški
so gospodarji Nemci. Zdej so
Nemci izgubili to zalogo premo-
ga. Nemci so nameravali zasesti
sami Špicberge; toda Anglija jih
je prehitela.

Nemci so potopili pri Islandiji bivšo dansko ladjo, sedaj last U. S.

Washington, 9. sept. — Drža-
vni oddelek vlade naznanja, da
je bila 17. avgusta torpedirana
in potopljena 300 milj južno od
Islandije bivša danska ladja
Sessa. Ladjo je bila vzela v slu-
žbo ameriška mornariška komi-
sija v sporazumu z danskim vlad-
nim zastopnikom. 24 mož po-
sadke, med temi en Amerikanec,
je izgubilo pri tem življenje.

Ladja je odplula iz New Yorka
7. avgusta in je vozila živež
na Islandijo. Samo trije možje
posadke so se rešili. Vest o izgu-
bi te ladje je prišla takoj za tem,
ko je dobil državni urad obvesti-
lo, da je nemški bombnik potopi-
l v Rdečem morju ameriški
parnik Steel Seafarer. Ta parnik
je bil potopljen zadnji petek
ponoči.

Rooseveltov poslanec ob- išče papeža

Rim. — Osební Rooseveltov od-
poslanec, Myron C. Taylor, je
dospel z letalom iz Barcelone
in bo v četrtek sprejet v avdi-
jenci pri papežu. Izročil bo pa-
pežu posebno Rooseveltovo spo-
ročilo, in se bo drugi teden zo-
pet vrnil nazaj v Ameriko.

Vojvoda Windsor pride v Washington

Washington, D. C. — Vojvoda
Windsor in njegova žena bosta
25. in 26. septembra v Washing-
tonu. Ustavila se bosta gredoč
na svoji fermi v Alberti, Kan-
ada. Stanovala bosta v angle-
škem poslaništvu. Vojvoda je
bivši angleški kralj Edvard.

NA HRVAŠKEM VEDNO BOLJ VRE

Zagreb, 8. sept. — Razni poli-
tični elementi na Hrvaškem se
puliijo za politično premoč. Zla-
sti se to čuti med armado in
Pavelićevimi vstajnimi vojniki.
Vstajši bi radi popolnoma izpo-
drinili armado od vpliva in
moči in hočejo povsod na vo-
dilih mestih postaviti svoje
ljudi. Armadni častniki javno
izjavljajo, da v deželi ne bo
pravega reda, dokler se ne pri-
striže moči vstajšem.

Poleg tega so pa prepri med
katoľičani in muslimani na
dnevnom redu, a komuniste se
dolži sabotaže in raznih zločin-
ov. Poročila zatrujejo, da so
24. avgusta Srbi zasedli smod-
nišnico severno od Sarajeva in
jo razstrelili. Železniška zveza

Rusi so vrgli Nemce 16 milj nazaj v dveh dneh in jim iztrgali 50 vasi. Romunci so izgubili pri naskokih na Odeso 20,000 vojakov. Nemci neprestano obstreljujejo Leningrad.

Na centralni fronti so prešli Rusi v silovito ofenzivo ter pre-
ganjali, kot se trdi iz Moskve, ostanke 100,000 nacijev zahodno
proti Smolensku. V dveh dneh boja so pognali Rusi Nemce za 16
milj nazaj, jim iztrgali 150 štirijaskih milj ozemlja ter jim vzeli
50 vasi.

Uradno poročilo iz Moskve
zatruje, da je izgubila romun-
ska armada pri napadih na pri-
stanišče Odeso najmanj 20,000
vojakov.

Toda ogromna in uspešna
ofenziva na centralni fronti je,
ki je vllila novega poguma Ru-
som v srce. Tukaj so Rusi uni-
čili Nemcem osem divizij v ofen-
zivi, ki so jo pričeli pred 26 dne-
vi in ki je dosegla svoj višek
včeraj, ko so Rusi vzeli Nemcem
železniško središče Jelnja, 200
milj južnozahodno od Moskve in
40 milj vzhodno od Smolenska.

Medtem pa zatrujejo nemška
poročila, da je Leningrad popol-
noma obkoljen z suhega ter odre-
zan od ostale Rusije. Nemški top-
ovi bruhajo noč in dan težke
izstrelke v mesto. Nemci trdijo,
da obstreljujejo s topovi in
bombniki predvsem tovarne, da
ne morejo obratovati.

V vseh dvanajstih tednih voj-
ne niso Rusi izvojevali še take
pomembne zmage nad Nemci,
kot so jo na centralni fronti zad-
nje dni. Neutralski opazovalci
mislijo, da bodo Nemci prisiljeni
vzeti nekaj svojih čet od Len-
ingrada in jih poslati na cen-
tralno fronto, kar bo ugodno za
Leningrad.

Tudi s fronte pri Kijevu so
ruske čete z uspehom odbile vse
naskoke nacijev. Nemška poro-
čila ne omenjajo bojev na cen-
tralni fronti, pač pa poročajo o
vrojih bojih pri Kijevu in Ode-
si.

Poroka

V soboto 13. septembra se bo-
sta poročila v cerkvi sv. Vida
Rudolf Bambič iz 1317 E. 55.
St. in gđc. Josephine Marec iz
1293 E. 55. St. Poroka bo ob
desetih in prijatelje se prijazno
vabi k poročni maši. Zvečer se
bo vršilo svatovanje v Twilight
Ballroom. Vse najboljšje v no-
vem stanu!

Smrt v Kanadi

Mrs. Mihelich, 6914 St. Clair
Ave., je dobila žalostno vest iz
Timmins, Ont., Kanada, da je
tam umrl Petrov Andrej iz Go-
ričke vasi. Mr. in Mrs. Mihelich
sta se odpeljala na pogreb.

Nad 10,000 srbskih delav- cev je šlo v Nemčijo na delo

Lisbona, Portugalska. (ONA).
— Nemčija stopa s svojo vojno
v tretjo zimo in na vse načine po-
skuša dobiti delavce iz okupiranih
dežel. V Nemčiji je že zdaj
več kot 2,000,000 importiranih
delavcev in še vedno je veliko
pomanjkanje istih. Vzrok je,
ker je Nemčija pobrala skoraj
vse dela zmožne za vojno.

V zadnjih par dneh je napra-
vila Nemčija pogodbo z Španijo
in Romunsko, da pošljeja svoje
delavce na Nemško. Celotno iz Sr-
bije vabi Nemčija delavce, če-
prav je smatrala Srbe vedno za
nevaren element. Kot poroča
nemško časopisje, je dospel v
Nemčijo že 10,000 srbskih de-
lavcev. Belgrajska srbska vlada
sodeluje z Nemčijo ter je razgla-
sila obvezno delo za vse moške
Srbe v starosti od 17 do 45 leta.

Odpovedal se je cigaram in se vpisal v šolo

Trenton, N. J. — Šestletni
Walter Crawford je pokazal, da
je volja močnejša kot meso. V
ponedeljek je presenetil svoje so-
sede, ko je korčal proti šoli brez
občajne cigare (ali vsaj pipe) v
šolo. Prej so ga ljudje malokdaj
videli brez cigare ali pipe v
ustih. Njegov stari oče pripove-
duje, da je Walterček nekega ju-
tra vstal in slovesno izjavil, da
ne bo kadil več. In moško drži
besedo.

Obrambne znamke v trgovinah

Začenši prihodnji ponedeljek
bo 15,000 trgovin v Clevelandu
prodajalo obrambne znamke.
Znamke bodo v raznih vredno-
stnih, od 10 centov do \$5. Te se
potem lahko zamenja za obr-
rambne bonde na pošti ali v
bankah.

To bo pevec!

Družini Mr. in Mrs. Raymond
Srnovršnik, 10712 St. Clair Ave.
so prinesle vile rojenice krepke-
ga sinkota-prvorojenca. Mr. Pe-
ter Srnovršnik, organist pri sv.
Vidu in Mrs. Srnovršnik imata
zdaj že deset vnukov in vnukinj.
Naše čestitke!

Strela v likalniku

Ko je včeraj divjala nevihta
nad Clevelandom, je Mrs. Paul
likala perilo v svojem domu na
4808 Ira Ave. V hišo je udarila
strela, ki je šla po električni ži-
ci v likalnik in od tam na tla.
Stopila je električno žico, osmo-
dila likalno desko in nekoliko
ohromila desno roko Mrs. Paul.

Žalostna vest iz domovine

Frances Perme iz Tyrone
Ave., Euclid, O. je prejela ža-
lostno vest, da ji je v Globeli pri
Sodražicij umrla ljubljena mati
Ana Janež. Sestra ji piše, da
ljudem ni ravno hudega pod Ita-
lijo. (Seveda, pismo je šlo skozi
roke italijanskega cenzorja).
Pismo je bilo na potu ravno en
meseč.

*Pismo ima pri nas Frank Je-
lenič.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

5117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 211 Wed., Sept. 10, 1941

BESEDA IZ NARODA

P. Bernard Ambrožič OFM

Jeremija se razgleduje

(Dalje.)

2. Kaj se vidi in sliši

Skušal sem imeti na široko odprte oči in ušesa. Seveda sem tu pa tam odprl tudi — usta.

Gledanje in poslušanje ni bilo brez uspeha. Spoznal sem kaj kmalu, kako stvar stoj.

* V prvi vrsti me je veselilo, ko sem spoznal, da dobre volje med narodom ne manjka. Slišal sem polno besed največje pripravljenosti ne samo za dajanje, za navadno dajanje po kvodrih in dolarjih, kakor smo ga večinoma vajeni. Slišal sem besede, ki so me globoko prepričale, da je narod pripravljn za kaj več, namreč za resnične žrtve. Za stvari, ki bole — da se vrnem k izrazom svojih prejšnjih člankov. Govorili so o tem, da v tem primeru ne gre za kake tisočake, ampak da gre in mora iti za milijone!

Računali so vpriči mene, koliko bi bilo treba dati poprečnemu Slovencu širom Amerike, da bi prišli do zaželjenih milijonov. In ko je bila matematika končana, ko so bili računi narejeni, sem slišal izraze začudenja, da je treba prav za prav vsakemu dati tako — malo . . .

Slišal sem dalje, kako so sklepali, da bi se moral ustanoviti v vsakem tednu dan žrtve, ko naj bi si vsakdo pritrgal pri svojih rednih, pa nepotrebnih izdatkih in tako naj bi si prihranil groš za pomoč. Rekli so naj bi ustanovili en dan v mesecu, ko naj bi vsak žrtvoval dnevi zaslužek in ga obrnil v ta neizrečeno dobri namen. Z eno besedo: Srečal sem jih celo vrsto, ki so kar goreli za to delo in so pokazali, da je v njih še vsa slovenska kri in ji ni treba šele umetnih sredstev, da pride zopet do življenja.

Z velikim zadoščanjem sem beležil ta odkritja in sem bil sam ginjen od njih in sem se veselil svoje misli, ki me je privedla med ta živi narod, ob katerem je tudi meni živahnije zaplapolala v žilah — slovenska kri . . .

Naletel sem na drugo vrsto besed, ki so šle kak korak naprej. Izražale so mnenje, da se narod kot celota še vedno ne zaveda dovolj, kako nujna, kako skrajna, kako v živo segajoča je potreba, da hitimo na pomoč. Rekli so in zatrjevali: Narodu še nikakor nismo dovolj predočili, kaj se godi in kako neizmerno trpe naši ljudje pod groznim jarmom, ki je prišel nadnje tako nenadoma. Posamezniki vemo in se nam bolj in bolj odpirajo oči, toda širokim plastem naroda to še ni prišlo do zavesti. Zato se nam tudi zdi, da so 'odvisi tako počasni' in da ljudstvo spi v samozadovoljstvu, kar pa nikakor ni tako zelo res.

Zato je treba pisati in pisati, slikati in slikati, dramiti in dramiti, klicati, vpiti, kričati! Kričati tako zelo in tako glasno, da ga ne bo človeka med nami, ki bi mogel preslišati glasove strahot in neizrazne potrebe, ki nam prihajajo čez morje.

Tudi te in take besede sem z velikim zadoščanjem jemal na znanje in sem začel v mislih iskati in ugabati, kje bom našel najbližji — pisalni stroj . . .

In še nadaljnje besede sem slišal, ki so mi pravile, da so tudi najbolj pripravljeni ljudje, možje in žene z najboljšo voljo, nekam — nezaupni. . . . Nezaupni najprej glede vprašanja, če se sploh more pomagati. . . . Kje imate odprto pot, da boste poslali, kar bi mi draže volje dali . . . ? Slišal sem nekatere, ki so dejali: To je

postransko vprašanje, saj bo nabrani denar našel svojo uporabo magari tudi po vojski, še Bog, če ga bomo imeli. . . . In so se oglasali drugi, ki so rekli: ZDAJ je potreba, zdaj se mora najti pot! Če se SEDAJ ne najde, bo morebiti do tega prišlo, da bomo PO vojski skušali priti na pomoč MRFVEMU narodu, ki bo potreboval k večjemu še naših molitev, drugega nič več. . . . Naj nam torej odgovorni ljudje povedo, kaj bo z denarjem, ki bi ga nabrali. . . .

In tu pa tam je segla nezaupnost še malo dalje in so dejali: Kdo nam pa garantira, da so osebnosti v naših odbornih skozi in skozi zanesljive in da sploh vedo, kaj delajo, ko sami priznajo, da nam takih pojasnil ne morejo dati . . .

Pa so še dostavljali: Nezaupnost se nas polasča tudi zato, ker so tisti obstoječi odbori že cele mesece organizirani, pa opažamo tako malo delavnosti in dosledno tudi le malenkostne uspehe. Saj iščejo v časnikih dan na dan, da naš bode informirali o tem in onem, da nam bodo povedali o svojih uspehih, pa je jako malo tega. Dobivamo vtis, da se jim nikakor ne mudi in da mislijo: Če ne danes, pa jutri. . . . Opažamo celo, da se kotijo že nekaki prepripi in se pojavljajo nesoglasja, ki so odjeknila že v javnost. To je hudo in ne obeta nič posebno dobrega. Kaj se utegne izcimiti iz vsega tega pozneje, si vsak lahko nehoti misli. Če so že v začetkih taki zaroki neenotnosti, kdo more s polnim zaupanjem dati svojo vero. . . . S takimi mislimi in besedami nisem mogel biti — potolažen.

(Dalje sledi)

Podružnica št. 10 SZZ

Članice podružnice št. 10 Slovenske ženske zveze prav vljudno vabim na redno mesečno sejo, ki se vrši prihodnji četrtek, 11. septembra. Naša tajnica ima tudi še precej tistih listkov, od katerih donesek je namenjen za naše trpeče brate in sestre v stari domovini. Prosim vas, da si vzamete to naznanje in sežite po teh listkih, ker končno boste lahko deležni še kakšne nagrade.

Zavedajmo se, da je naša sveta dolžnost, da pomagamo našim trpečim v stari domovini. V soboto, 13. septembra, se pa vrši tako zvani peti "Field Day" Slovenske ženske zveze v Euclid Beach parku. Upam, da bo tudi naša podružnica sto procentno zastopana ta dan.

Dekleta našega vežbalnega krožka se prav pridno vadijo v raznih vajah korakanja. Lansko leto so bile dobile prvo nagrado in pravijo, da se tudi letos ne bodo branile tistih lepih medalij. Tudi članice našega mladinskega krožka se kaj skrbno vadijo za nastop, da bodo napravile najboljše na ta dan. Nastopile bodo v starokrajških plesih in kadar bodo nastopile tedaj ne pozabite, da jim tudi aplavdirate, ker s tem jim boste dali korajžje. Letos bo oddana nagrada tudi mladinskemu krožku, kateri se bo najbolj odlikoval.

Ob tej priliki bomo zopet imele čast pozdraviti med nami našo priljubljeno glavno predsednico gospo Marie Prislund ki bo tudi razdelila nagrade. Kakor se nam poroča, bodo prišle tudi druge glavne uradnice. Drage sestre iz tega vam je razvidno, da je nujno potrebno, da se prav vse udeležimo tega dne. Z veliko udeležbo pokažemo našo gostoljubnost in da smo v resnici vesele naših častnih gostov.

K sklepu naj vas še enkrat opominim, da nikar ne pozabite priti 11. septembra na redno mesečno sejo naše podružnice in potem 13. septembra pa pridite gotovo tudi v Euclid Beach park. S seboj pa pripeljite tudi svoje znanice in prijatelje. Vstopnina je prosta za vse. V imenu podružnice št. 10 SZZ kličem vsem gostom, posebno pa našim glavnim odbornicam kakor tudi vsem članicam, katere nas boste posetile iz drugih krajev na ta dan — dobrodošle! Pozdrav,

Frances Tomsich,
preds. podr. št. 10 SZZ.

Iz Zadržnih vrst

Poletje je minulo, pikniki so pri kraju — ostane dolga jesen in zima. To je za ene; oni, ki si bodo znal poiskati zabave jo bodo imeli na koše na razpolago, in med njimi so aktivni zdrujarji. Kaj bi ne, ko so tako imenitno organizirani v svoje kegljaške skupine, ali teame.

O njih ste čitali prilčno lani. Letos so spet organizirani v osmih teamih: Zenske, dekleta in moški, vse kar leze in gre, da igra v reklamo Zadruge. Takih poštvovalnih skupin ne najdemo več.

Sezona se prične za te komaj strpne igralce v sredo 10. septembra ob 7 zvečer v Slovenskem delavskem domu na Waterloo. Igrali bodo do devete, in vsi kegljači, prijatelji in znanci naj to blagovolijo vzeti z veseljem na znanje; in se točno javiti na pristojnem mestu. To se bo metalo tiste kroglice. Bodočega župana še nisimo povabili da bi "jo enkrat" vrgel, čeprav v gradben, bo prilike dosti pozneje, kajti sedaj mu kampanja vzame ves čas.

Tekma za prvenstvo letos bo huda, konkurenca pa taka, da se bo kar kadilo po alleys. Žene dekleta in moški, kar lepo korajžno naprej kot ste začeli in zdrujarji vas bodo pa bodrili k večjim in večjim uspehom v vašem prizadevanju.

Ker smo pri priredbah, je dobro ako že sedaj veste, da bo v jeseni velika razprodaja in veliki združni mesec, to je v oktobru. Vse skupaj pa bo zaključila lepa plesna veselica v Slovenskem delavskem domu na Waterloo v soboto, 25. oktobra. Takrat se bo pa vrtelo, da bo kaj! Dobra godba, fina družba in dobro razpoloženje pa bo slo čez bomo vsi napol polomljeni. Bokal bi rekel, mora ti!" in šlo bo.

Zdrujarji se zopet skromno oglašajo in opozarjajo, da spet so zadeli, ko so trdili, da edina rešitev delavstva je v njih rokah, v Ameriki ni drugače kot v Angliji. Poslanska zbornica postavi davke, ki bi bili primerne za delavca. Senat, človek bi rekel "House of Lords," pa lepo zviša te davke na ubogo paro, ko je vendar veliko drugih krajev, kjer bi lažje prej potipali. O tem več drugič.

Joseph A. Siskovich, taj.

Slovenski narodni muzej

Vodstvo Slovenskega narodnega muzeja v S. N. Domu na St. Clair Ave. v Clevelandu, O., še želi javno zahvaliti vsem številnim darovalcem raznih stvari v muzej. Iz za zadnjega objava imen prispevalcev se je zopet nabralo precej lepo število rojakov, ki so več ali manj prispevali stvari. Zato je na mestu, da objavim imena, ki doslej še niso bila objavljena, ki so sledeča: Matija Pogorelec iz Minnesote je poslal tekmo leta okrog 20 zabojev raznih stvari, največ časopise in knjige; Mrs. Frances Vreček, Chicago, Ill., več letnikov "Zarje," glasila SZZ in razne programe in spominske knjige; Paul Berger, Chicago, Ill., knjige iz Ljubljanskega velesajma in spominke na Trboveljskega Sokola; M. Križanič, Cicero, Ill.,

par zanimivih slik; Rudolf in Anna Sedlar, Cicero, Ill., zanimive poštne karte iz Slovenije; James Debevec, urednik Ameriške Domovine, Cleveland, O., številko humorističnega lista "Komar."

Leopold Kushlan, Cleveland, O., važno knjigo in nekaj drugih dokumentov; John Potokar, lastnik Double Eagle Bottling Co., je kupil na zadnji spominski razstavi sliko "Industrijski Cleveland" od vdove pokojnega H. G. Peruška za \$100.00 in jo je poklonil v muzej; John Satkovich, Cairnbrook, Pa., puško iz dobe ameriške civilne vojne; društvo sv. Petra in Pavla, št. 35, ABZ, Lloydell, Pa., društveno zastavo, parade kape in maršalsko sabljo; Anton Cerk, Greensburgh, Pa., leseno iz enega kosa lepo izrezano verigo; Mrs. Agnes Pirc, Chicago, Ill., velika slika slovenskega podpornega društva "Slovenija" št. 44 ČSBJP. Iz tega društva je zopet postala št. 1, SNPJ. Na sliki so razni slovenski pionirji.

Joseph Verbič, Joliet, Ill., srebrno odlikovanje "Državno darilo za konjerejo"; Anton Shular, Arma, Kans., je dostavil v muzej zastavo ASBP v Frantenc, Kans.; šest naramnih regalij, 1 čepico, 2 znaka, slika članov št. 2, te organizacije iz leta 1898 in še več drugih stvari; Blaž Novak, Cleveland, O., konvencije slike organizacij; Milka Kress, Cleveland, O., razne knjige in revije; Victor Wood, Cleveland, O., nad sto let staro žepno uro, pipo in skrinjico; Mrs. Lucija Koss-Leskovec, Euclid, O., zbirko raznih knjig in brošur ter tri zgodovinske slike iz društvenega življenja; društvo Cleveland št. 126, SNPJ, dve društveni zastavi; samostojno podporno društvo Slovenija, Cleveland, O., zastavo in omaro. To društvo je bilo najstarejše slovensko podporno društvo v Clevelandu in se je razpustilo leta 1940; Anton Milavec, Cleveland, O., slike od Slovenskega Sokola v Clevelandu in druge stvari; Anton Črtalič, Cleveland, O., lepo zbirko knjig, revij, programe in časopise; John Lokar, st., Cleveland, O., veliko zbirko raznih knjig, revij, časopisov, slike, programe in spominske knjige.

Frank Kačar, Cleveland, O., lepo zbirko koledarjev, zapisnike raznih konvencij, pravila raznih organizacij in precej programov; John Bukovnik slovenski fotograf v Clevelandu, je podaril muzeju 15 slik slovenskih umetnikov z njih lastnorčniimi podpisi; Ivan Terček, Cleveland, zbirko raznih spominskih knjig, programov, revij in par slik; Jennie Dagarin, Cleveland, zbirko raznih zanimivosti in star denar; John Primc, Cleveland, številke redkega slovenskega lista v Ameriki, važne dokumente in trumpe, ki se je rabila pri prvi Sokolski paradi v Clevelandu, katere se je tudi on udeležil; Louis Ule, slovenski bravec v Clevelandu, je poklonil \$5.00 Liberty Saving znakom iz leta 1918; Mrs. Tomle, Cleveland, antično orodje; Ivan Molek, Chicago, Ill., naramnico prvega slovenskega podpornega društva sv. Jožefa v Calumet, Mich., ki je bilo ustanovljeno leta 1882 kot tudi nekaj številok Proletarca in drugih; Louis Adamič, sloviti pisatelj v Ameriki, slika H. G. Peruška in denarni prispevek; John Tavčar, tajnik S. N. D. razne časopise in programe.

Poleg navedenih so prispevali še nekateri drugi rojaki manjše stvari. Zahvalo sta zasluzila tudi Milan Medveshek in Frank Barbič, ker sta vozila stvari iz Chicaga v Cleveland za muzej. Hvala tudi Frank Fen-detu, ki je nabiral stvari za muzej v Chicagu in Cicero, Ill.

Pri urejanju prejetih stvari muzej raste od dneva do dneva, le urejevanje gre počasneje. Sedaj se lahko vsaki naredi lepa in zanimiva stvar, ki je dostavljena muzeju. Če je še naših ljudi, ki imajo primernega za muzej, dostavite reči v muzej, da bo prepozno. Dostikrat se ne vedo pomena starih knjig, časopisov, pa jih odvržejo v smeti in sežgo. Če bi raje poslali sedaj stvari v hranitev muzeju, ki je stor za to. Kdor kraj spomni je zagotovi trden spomnik. Je poleg predmetov v muzeju označeno vedno ima darovnik. Kar sedaj muzej naj potrebuje, je oprema. To iskati vire, da se dobi oprema in nabavi potrebne omare in omara za časopisne revije.

Če ima kdo kaj primernega za muzej, naj piše ali pošlje na: Slovenski narodni muzej, 6409 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Erazem Gecelj, tajnik.

ri za muzej pa so pomagali Jos. Kurent, Louis Dulak, John Sušteršič iz E. 172nd vsi iz Clevelanda. Vsem se prav lepo zahvalim za sodelovanje in strokovni pomoč.

Zbirka predmetov v Slovenski Narodni Domovijski Muzeju raste od dneva do dneva, le urejevanje gre počasneje. Sedaj se lahko vsaki naredi lepa in zanimiva stvar, ki je dostavljena muzeju. Če je še naših ljudi, ki imajo primernega za muzej, dostavite reči v muzej, da bo prepozno. Dostikrat se ne vedo pomena starih knjig, časopisov, pa jih odvržejo v smeti in sežgo. Če bi raje poslali sedaj stvari v hranitev muzeju, ki je stor za to. Kdor kraj spomni je zagotovi trden spomnik. Je poleg predmetov v muzeju označeno vedno ima darovnik. Kar sedaj muzej naj potrebuje, je oprema. To iskati vire, da se dobi oprema in nabavi potrebne omare in omara za časopisne revije.

Če ima kdo kaj primernega za muzej, naj piše ali pošlje na: Slovenski narodni muzej, 6409 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Erazem Gecelj, tajnik.

Če ima kdo kaj primernega za muzej, naj piše ali pošlje na: Slovenski narodni muzej, 6409 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Erazem Gecelj, tajnik.

Ne mina, ne bomo

Nedavno je morje v britanski breg zelo čudno jeknilo, ki ni bil niti mlatnja, niti bomba oblike. Angleški strokovnjaki so ugotovili, da gre za novo vrsto bombe, ki se v vodi pregiblje v smeri predmeta, mor je bila namenjena, da je svedraste oblike in obel koncij mehanizem, ki s katerimi se v vodi ka. Strokovnjaki so našli jeklitu ime zračni torped. Nemški letalci so se večkrat metali zračne torpede angleške ladje. Prva je bila ležna takega napada ladja "David M." Tridnetaletna se opisala nad torped, nakar je eno izpuščilo zgrešilo svoj cilj in padlo v je. Kapitan je že mislil, s tem stvar opravljen, naenkrat opazil, da vraga, ba se ni potopila, marveč plula proti ladji.

Kapitan je s polno močjo ubegal iz črte, v je pomikal projektil. Pašine torpeda je en torped, mu je kapitan zopet pritožno ognil. Tako je bilo tretjim torpedom, kar je, da vključ vsemu torpedu je le ne dosega zaželjenih merna. Enega izmed vrglo v britanski strokovnjaki podrobno proučili njeno stavo.

Nevarna električnost

Čeprav so poskoži električnih udarcev običajni, pa je v Clevelandu, O., st. prizadetega organizacije. Pogostoma povzročajo di šibkejši toki hude posledice. Posebno v gospodinjstvih, mo biti s poškodovanjem in kontakti zelo travmatični pa ne smejo zavržati. Na zunaj je videti ravnokrat neozlozna, ker je kovala samo iskra. V bližini tega kraja v niso ožigane. V notranjosti trga električna iskra tkivo in vročina ubija. Med tem ko je treba poškodbo po električnem obravnavati običajno pač navadne rane, ki mirajoče organe, ki so sposobni za delo, kmalu niti, da se izognemo nemu ležanju v bolnišni lji.

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

sem jo kot plen kar s se-
 "Thunder storm —! Vi —?
 "Kdaj pa Old Shatterhand
 "Ni nisem ukradel. Tistega
 "Vaš brat je oškodovalec
 "Tako —? No, poplačam vam,
 "Da bo po vseh udih trgalo!
 "Da je moj brat Harry sedajle
 "Kaka sreča, kaka bla-
 "Za njega, če bi vas videl
 "Ujetega in v moji oblasti.
 "Najbrž ste prepričani, da
 "Mrtev, da so ga na kolu do
 "mučili Yume, katerim ste
 "prijazno izročili —?"
 "Srečala sem mislil."
 "Kaj ste neumni! Izročili ste
 "Ljudem, prav kakor ste tisti-
 "mene izročili policiji v Fort
 "ardu. In prav kakor sem
 "vsi policiji, tako je tudi
 "Yumam. Zdrav in čil
 "živ, kar vas gotovo silno
 "rečeno, hitro se
 "veseliti, le malo časa vam
 "jutri ob tem času ste mr-
 "veste!"
 "Tako —!" sem se nasmejal
 "in veselo, kolikor sem
 "zvedel, kaj nameravajo
 "pašno vojsko. Morebiti
 "razdraženosti spozabil in
 "kako nepremišljeno besedo.
 "mejte se!" je svaril. "Či-
 "mo mislim!"
 "sem vkljub temu smejem!
 "namreč dvomim, da bi bil v
 "oblasti, kakor pravite."
 "ste! Nič vas ne more
 "iz mojih rok!"
 "bi tudi bil, ne bodete
 "gladko opravili z menoj,
 "si morebiti domisljujete!"
 "ste se je.
 "ste seveda Old Shatter-
 "in ker mislite, da se vas
 "Tako ne. Nisem domisljav.
 "stvo je in že večkrat se je
 "da se je Old Shatterhand
 "nil se iz vse drugačnih po-
 "vego je današnji, in da
 "pravil se z vse drugačnimi
 "vego ste vi, Thomas Mel-
 "pa meni samemu ni tre-
 "stori za mojo reši-
 "dejal preče, da bi ga
 "k nepremišljenim bese-
 "Pašine čete me bodo
 "dobro vejo, kam
 "režano je zamahnil z roko.
 "vreden pridejo, vam povem,
 "ste zdavnaj mrtvi!"
 "si ljudje se bodo maščeva-
 "zagrali."
 "Zakaj hotel se je.
 "kaka otročja domisljavnost
 "stejte se!" sem dejal res-
 "v premoči so in ko pridejo,
 "tako enostavno zmečkali."
 "Kot da bi sam ne
 "nal prav dobro tistih zajcev!
 "ste da vam povem, kako
 "sem ga tam, kjer sem ga
 "meti —. Izdal bi mi, kaj
 "ravajo Ayari z našimi če-
 "bi ga še močnejše razdra-
 "sem dejal:
 "Le obržite tisto za sebe!
 "sem ko vi sami, kako se bo
 "končni ste bili, da ste se uta-
 "v tej soteski! Sami ste
 "past! Najpozneje jutri
 "pridejo naše čete, zase-
 "vodo oha vhoda, živ človek
 "ne more uiti!"
 "pregledljivo je dejal:
 "in to mi poveste —? Vi —?
 "ste ustrelili?"
 "Zakaj?" sem dejal nedolžno.
 "ste na veste —? Recimo, da

Sv. Ciril in Metod med Slovenci

Staroslovenski jezik

Kopitar, Miklošič in nekaj časa Šafarik so mislili, da sta solunska brata s pomočjo panonskih učencev pod pokroviteljstvom kneza Kocelja tedanje panonsko slovensko narečje izoblikovala za književno rabo. Zato so ta jezik imenovali staroslovenski. Na koncu preteklega stoletja pa so slavisti doglali, da je podlaga staroslovenskega književnega jezika makedonsko narečje, solunske okolice. Ko so iskali novo ime, so se nekateri odločili za izraz staro bolgarski. A razen med Bolgari je danes to ime že povsod opuščeno. Večina se je odločila za ime cerkvenoslovenski, a tudi to je že omajano. Cerkvenoslovenski jezik obsega tudi poznejšo književnost, ki se je po 11. stoletju odtujila od starega književnega jezika. Zato je za označbo prvotnega književnega jezika včasih treba dodati še pridevnik stari. Med slavisti, ki so pisali v nemškem jeziku, se je kar udomačil izraz: altkirchenslavisch. Jagič pa je večkrat pisal: kirchenslavisch. Slovanski in francoski slavisti ne morejo posnemati značilno nemškega kopicenja sestavljenk. Zato so se odločili za naziv: staroslovenski. Čehi večinoma pišejo: staroslovenski (tako tudi Slovaki), redkeje staroslovenski. Saj stari Sloven pomeni isto, kar češki in naš Slovan. Zato Srbi rabijo dosledno: staroslovenski. Rusi in Ukrajinci rabijo izraz: staroslovenski. V zadnjih letih strokovnjaki (Vojs, Kuljbakin, i. dr.) izrečno izjavljajo, da je nazivanje staroslovenski jezik

pravilno. Samo pri nas v jezikoslovnih spisih še splošno vlada starocerkvenoslovenski jezik. V tem smo med Slovani že precej osamljeni. Čas je, da se te preokorne sestavljenke otresemo. Če se komu naš staroslovenski naziv zdi dvoumen, kar je v nekaterih zvezah res, pa naj piše staroslovenski ali slednjič cerkvenoslovenski z ločenim dodatkom stari, kadar je res potreben. Dihajmo svobodneje.

Panonski knez Kocelj

Po knezu Kocelju je naša zgodovina živo zvezana z zgodovino staroslovenskega jezika. Kocelja v zveza s slovanskima apostoloma je v staroslovenskih virih častno zabeležena; Kocelj brez dvoma spada med največje Slovence. Miklošičevo mnenje o panonski domovini staroslovenskega jezika ga je povzdigovalo visoko nad Rastislava. Po padcu tega mnenja pa je padel tudi Kocelj, kakor je nekdanji padel kot žrtev svoje zveze z Metodom. Po preiskovanju staroslovenskih virov sem uvidel, da je naš knez vse preveč pozabljen ne le v škodo naš zgodovini, ampak tudi v škodo važnih znanstvenih vprašanj, ki se marsikje šele ob njem pokažejo v jasnejši luči. Zato sem skušal zbrati prah z njegove zgodovinske podobe, ne da bi ga s Šafarikom in Miklošičem povzdigoval nad Rastislava, ampak da bi ga postavil na zasluženo mesto ob njem. Toda oglasil so se očitki, da to ni prava zgodovinska podoba. Vsi so se bolj ali manj očitno sklicevali na zgodovinarja M. Kosa. Zadeva je postajala mučna. Saj me je M. Kos pri sestavljanju knjige o Kocelju kolegialno podpiral in ji odprl pot v javnost. Naposled

sem bil prisiljen v Glasniku Muzejskega društva (GMDS 1940, 62) opozoriti, da so v M. Kosovih spisih tri velike zmote, ki kaže zgodovino Koceljeve dobe. A pripomniti moram, da jih M. Kos sam ni poudarjal v toliki skrajnosti kot drugi. Če v to znanstveno vprašanje ne bi posegli manj poklicani ljudje, bi se soglasje doseglo brez boja. Neko korist pa je to vendarle rodilo. M. Kos je v letošnjem GMDS (68 ss) akademsko odgovoril ter vprašanje tako stvarno pojasnil, da se bomo prav lahko sporazumeli.

Tri velike zmote

V M. Kosovih zgodovinskih delih so naslednje tri zmote: 1. Slovanska apostola sta se leta 867. hotela vrniti v Carigrad, ker med Slovani nista dosegla posebnih uspehov; 2. Kocelj se je šele leta 869. odvrnil od Nemcev in se odločil za Metoda; 3. Hadrianovo pismo o slovanskem bogoslužju je bistveno interpolirano, kakor je prepričevalno dokazano. To so velike zmote zlasti zato, ker navajajo kot trdno dokazane resnice in ker so vse tri med seboj zvezane; medsebojna zveza jih osvetljuje in ojačuje. Pa tudi znanstveni metodi nasprotujejo, ker se domneve brez dokazov predstavljajo kot trdno dokazane in ne upoštevajo zgodovinskih virov.

1. Prva zmeta se poglavitno naslanja na staroslovenski Metodov življenjepis, kjer beremo, da sta se sveta brata po treh letih vrnila iz Moravske. Toda to je jezikoslovno vprašanje. Slovanski jezikoslovci pa trdijo, da to nekoliko pomanjkljivo izražanje samo po sebi pomeni samo toliko, da sta odšla iz Moravske, kamor sta pred

tremi leti prišla. Nikakor ne pomeni, da sta se hotela vrniti v Carigrad. Dejstvo je tudi, da sta šla v Rim. V Metodovem staroslovenskem življenjepisju je splošno več mest, ki so umevna le v zvezi s Cirilovim življenjepisom, ki je bil prej spisan; Metodov življenjepis večkrat izpušča stvari, ki so tam povedane, vmes celo odločilno važne, n. pr. bivanje slovanskih apostolov pri Kocelju leta 867. Zato ga je treba razlagati v soglasju s Cirilovim življenjepisom. Potem je razlaga vrnitve iz Moravske lahka in trdna. M. Kos trikrat ponavlja, da z mnogimi drugimi zagovarjam mnenje, da sta naša apostola "od vsega začetka" imela namen iz Moravske potovati v Rim, a ne v Carigrad. Toda to je nesporazumljenje. Tega v tej obliki nihče ne trdi. Veliki ruski slavisti (posebno Nikoljski in Lavrov) poudarjajo, da so svetega Cirila dragocene svetinje papeža Klementa, odkrite v Hersonu, opozarjale na Rim in da je imel namen del teh svetinj nesti v Rim; zato jih je vzel s seboj. A isti strokovnjaki poudarjajo tudi namen, da se kdaj vrneta v Carigrad. Namen vrnitve v Carigrad tudi jaz vedno poudarjam. Tu je treba različna vprašanja natančno ločiti, če hočemo ugotoviti, kaj je verjetno, kaj trdno dokazano, kaj pa zmotno.

Zmotno je izključevanje nameravane poti v Rim. Prosto-voljna pot svetih bratov v Rim je v slovanskih in latinskih virih jasno izražena in trdno dokazana. Isto je trdno dokazano po zgodovinski zvezi. Še večja je zmeta, da sta se sveta brata zato hotela vrniti v Carigrad, ker med Slovani in torej tudi pri Kocelju nista dosegla posebnega uspeha. Prav to je za zmeta značilno in prav to je zmeta osamljena; noben slavist je niti od daleč ni zapisal, niti Weingart niti Dvornik i. dr. A očitna zmeta o neuspehu je v notranji zvezi z zmeta o vrnitvi. Solunska brata sta mogla panonske in moravske cerkvene zadeve urediti le v sporazumu z Rastislavom in Koceljem. Vsako drugačno ravnanje bi bilo nespametno in nemogoče. Torej sta se morala najkasneje že v Panoniji odločiti za pot v Rim. Pa tudi sama sta jasno videla, da panonskega cerkvenega vprašanja ne moreta rešiti brez Rima. Če pa sta hotela zaradi neuspeha zapustiti ne-hvaležno Moravsko (in Panonijo), potem bi bila stvar seveda bistveno drugačna. A to je v nasprotju z viri.

(Dalje prihodnjic)

Parstoletna pravda končana

Japonsko vrhovno upravno sodišče je te dni kakor poročajo iz Tokija 11. sušca, končalo pravdo, ki se je vlekla že od leta 1699. Takrat sta bili na Japonskem tudi dve veliki knežji rodovini, Jonezava in Murakami, ki sta imeli ogromna posestva. Navskriž pa sta si prišli zaradi meje. Nastala je pravda, ki je razburila japonske velikaške kroge. Zato se je zgodilo, da je takrat 47 japonskih rodnin, kakor tamkaj imenujejo imenite viteze iz visokih knežjih rodov, izvršilo samomor — harakiri. Bili so vsi vitezi teh dveh rodov. Storili pa so to zato, da s tem svojemu cesarskemu gospodu dokažejo, kako so vkljub sporu, ki ga imajo med seboj, cesarju zvesti do smrti. To je sloveče dejanje, ki je prišlo v japonsko zgodovino. Obe rodovini sta s tem izumrli. Tako je vse premoženje teh dveh izumrlih rodov postalo spet cesarska last. Država, ki je upravljala to premoženje, je ti dve posestvi spremenila v dve deželi: Jamagata in Niigata. Lahko si mislimo, kako ogromna premoženja so to bila, če je samo eno posestvo veliko za celo deželo.

V teh deželah so seveda živeli ljudje, kateri so bili poprej knežji podložniki Obdelovali so svoja polja in živeli, kakor prej. Toda leta 1889 so se tudi ti med seboj sprli zaradi gozda, šlo je spet za mejo, kje imajo pravico sekati eni in drugi. Dolga desetletja je spet tekel spor. Profesorji z univerz, visoki ministrski uradniki in drugi strokovnjaki so dajali svoja mišljenja, da bi se spor končal. Pa bilo je vse zaman. Zadeva se je zdela tako zamotana, da celo japonske generalštabne karte niso zaznamovale meje teh dveh dežel.

Zdaj pa je senatni predsednik vrhovnega upravnega sodišča Sekiguchi vsemu temu napravil konec. Stoletja stare akte je pustil na strani ter je z eno samo črto obe deželi razdelil na dva dela ter s tem začrtal mejo, ki naj velja za vso prihodnost.

Republika Kuba je tudi uvedla obvezno vojaško službo.

Turčija zamenjava tobak za angleške izdelke.

Kanadska mornarica se je od začetka sedanje vojne povečala na dvanaestkratni obseg.

MALI OGLASI

Stalno delo
 Dekle dobi delo za hišna opravila; stalno delo. Lahko ostane čez noč, ali hodi domov. Ali pa dekle, ki bi prišla pomagat po šoli. Oglasite se na 17202 Grovewood Ave. (213)

Stanovanje se odda
 Odda se stanovanje 4 sobe in kopalnice. Vprašajte na 1095 Addison Rd. (213)

Delo bi rada
 Mlado dekle želi dobiti delo v groceriji ali slaščičarni. Je vajena tega dela. Pokličite Henderson 1603.

Delo se dobi
 Delo dobi dekle kot strežkinja, žena pa za čiščenje in pomoč pri kuhi. Vprašajte v Hugh Carney's Top Hat Tavern, 661 E. 185. St. Vprašajte za Mr. Carney. (212)

Pohištvo naprodaj
 Želi se prodati dobro ohranjeno pohištvo za 3 sobe. Vprašajte zvečer po 6 pri Zakrajšku, 6422 Spilker Ave. (211)

Delo dobi
 Dekle dobi delo za prodajalco v groceriji. Mora imeti izkušnje. Dobra plača, stalna zaposlitev. Vprašajte pri United Food Store, 2582 Noble Road, Cleveland Heights. (212)

Dekle ali žena
 Delo dobi dekle ali žena, stara nad 21 let. Mora govoriti angleško in slovensko. Delo je v gostilni in restavraciji. Ako imajo izkušnje v tem poslu, imajo prednost. Vprašajte na 1301 E. 54. St., blizu Marquette Rd. (211)

Odda se hiša
 Hiša sama zase se odda; 6 sob, kopalnica in furnez. Vprašajte na 2560 E. 75. St. (211)

PREPARE YOUR Heating System NOW!

New Furnaces for Coal, Gas, Oil, Hot water or Steam

Resetting\$12.00
 Cleaning\$4.00

Air Conditioning, Tinning and Roofing

Carpenter work, Complete Remodelling

EASY MONTHLY PAYMENTS

MASON HEATING CO.
 1193 ADDISON RD.
 ENdicott 0487

Z bojišča. — Gornja slika nam predstavlja napredovanje ruskih vojakov pod silnim sovražnim ognjem. V spodnji sliki vidimo lečeče rusko vojaštvo in v ozadju pa je videti učinek eksplozije velike nemške granate.

Angleški ministerski predsednik Winston Churchill se je mudil tudi na otoku Islandiji in ob tej priliki si je ogledal tudi ameriške in angleške vojaške oddelke. Desni poleg Churchilla je predsednikov sin Franklin D. Roosevelt, ml., ki je spremljal predsednika na zgodovinski konferenci sredi Atlantika.

MIRO BODNIK:

Ljubezen ne umre

PRVO POGLAVJE

Marija in Andrej

Lep jesenski dan je gospodaval nad prijazno vasico Zabukovjem.

Nekaj oblačkov se je podilo po temno višnjem nebu, kakor bi se med seboj igrali. Bela cerkev je gledala izpred gozda, ki se je širil daleč in visoko na vse strani. V okrilju cerkve so stale med drevjem lepe, čiste hiše — in pri nekaterih se je še kadilo iz dimnikov.

Pri Kačarju pod rebrom je bilo danes nekako napeto. Gospodar se je dopoldne prerokal s svojo ženo, in zdaj sta sedela vsak v svojem kotu, ona pri ognjišču, on pa v sobi ob peči in nista izpregovorila besede. Hči Marija je dniala na vrtu. Edinka je bila in vse delo, ki se ga ni maral lotiti nihče drug, je padlo na njo.

Kakor se je videlo, ji to delo ni moglo biti prav po volji, ali pa vsaj ni bila z dušo pri njem. Neprestano se je ozirala na pot, kakor bi nekoga pričakovala.

In res ga je pričakala. Navkreber je prišel mlad fant dvajsetih let, zvedavo pogledal čez plot in nato tiho rekel:

"Marija, o mraku te bom čakal za cerkvijo. Zanesljivo pridi!"

"Bom," je reklo dekle, pogledalo proti hiši, ali ni kaj sumljivega, potem pa poslalo fantu z roko poljub.

Tedaj se je na hišnem pragu prikazala Kačarka. Fant se je prav tedaj obrnil in šel dalje, dekle pa je tudi že spet potegnilo roko k sebi. Vendar pa je morala Kačarka uganiti, ali pa

vsaj slutiti, da med Marijo in mladim fantom ne more biti vse tako, kakor bi bilo treba, kajti ko je fant — Podbregarjev Andrej — izginil za živo mejo, je stopila k dekletu in precej ostro vprašala:

"Ti, Marija, kaj pa imaš z Andrejem?"

"Nič," je suho odvrnilo dekle.

"Tako nedolžno menda ne bo. Pazil se! Saj veš, da se s Podbregarjevimi oče ne more. Ni še dve leti, kar smo se tožarili in je stari Podbregar izgubil. In Andrej tudi menda nič kaj prida ni. Pravijo, da je že lazil za vsemi dekleti, kar jih je na vasi, pa še v sosednjih vaseh hodi tujim fantom v zelnik."

"Zaradi mene lahko," je dejala Marija, toda ne več s tako tuhim in mirnim glasom kakor prej.

Potem se je Kačarka vrnila v kuhinjo, ne da bi bila še kaj rekla. Marija je kmalu vstala. Kolena so jo bolela, da se je skoraj opotekla, ko se je dvignila. V kuhinji je dobila malo kave, ki jo je popila za južino, saj so opoldne bolj slabo jedli. Ura je šla že na peto, toda bilo je še svetlo in solnce se še ni začelo pripravljati k zatonu.

Tedaj se je mati spomnila, da bi bilo treba oprati še nekaj reči. Marija, ki jo je vse bolelo, se je uprla:

"Danes pa res ne bom več prala. Preveč sem že utrujena. Saj je še jutri dovolj časa. Kaj bi, saj ne gori voda!"

"Kakor hočeš," je zagodrnjala Kačarka. "Kaj pa misliš? Ali pa misliš. Ali pojdeš kar spat?"

"Ne," je odvrnila Marija. "Nekaj bom brala, zvečer pa pojdem obiskat Križmanovo žalko. Dolgo se že nisva videli in njena sestra mi je prejle rekla, da bi Zalka rada govorila z menoj."

Marija je govorila tako mirno in s tako samozavestjo, da bi ji bil moral vsakdo verjeti, čeprav je bilo vse za Zalko in njeno sestro izmišljeno. Hotela je pač vse urediti tako, da je ne bi nihče motil, ko se bo sestala z Andrejem.

Nekaj časa je še postopala po hiši, prišla to in ono delo, potem pa je povečerjala. Avemarijo je že odzvonilo. Tedaj si je ovila okoli vratu ruto in odšla . . . k Zalki.

Plašno, da je ne bi bil kdo opazil, je švignila Marija po ozki, z okroglimi kamni obloženi stezi. Vas se je že davno zavila v mrak, in skozi odprta hišna vrata so se videli ognji na ognjiščih. Cerkovnik je prihajal počasi v cokljah iz cerkve. Skrila se je za ograjo, da je ni videl. Ko je prišla mimo poslednje hiše, je švignila za cerkvijo v gozd.

Andrej jo je že čakal. Ko jo je opazil, je stopil k njej in ji segel v roko.

"Marija . . ."

"Kaj je, Andrej? Kaj bi mi rad povedal?"

"Nič. Samo videti sem te hotel. Saj veš, kako težko sem brez tebe. Kar strpeti ne morem. Zmerom bi te gledal, zmerom bi rad držal tvojo roko."

Po teh besedah se je Mariji kar zjasnil prestrašeni obraz.

"Ali me imaš res kaj rad?" mu je rekla in se nekoliko skrivnostno nasmehnila.

"Rad te imam," je mirno dejal. "Vidiš, in prav zaradi tega mi je hudo. Naši so s tvojim očetom sprti. In vem, da bi se moral hudo boriti z njimi, če bi jih hotel pregovoriti, da bi smel vzeti tebe. Razen tega moram pa iti še k vojakom. Vsak dan čakam, da me bodo poklicali. Vidiš, v tej negotovosti, ko

človek ne ve, kaj bo jutri, ko ne ve, ali bo sploh kdaj boljše, kakor je zdaj, mi mora biti hudo . . ."

Stisnil je Mariji roko, da jo je zabolelo.

"Meni je prav tako," je dejala Marija. Doma jim moram biti za dekle, vsakega dela se moram lotiti. Časih bi najrajši kar ušla z doma. Toda kam naj grem? Časih je bilo drugače. Takrat bi bila pobrala svojo košaro in šla v mesto. Danes je pa za službo hudo. In kam naj se človek obrne?"

"Oh, pustiva to," je odvrnil Andrej. "Pojdiva rajši malo v hrib, kjer je tako lepo. Meseč bo gledal skozi drevje, midva pa bova šla daleč, daleč in se držala za roko. In nikogar ne bo blizu. Sama bova, čisto sama. Saj se še spomniš, kakor zadnjič. Vidiš, takrat sem bil prav tako obupan kakor danes, potem pa sem se pomiril in do zdaj nisem niti mislil na vse to."

In šla sta, z roko v roki. Visoke smreke so ju sprejele v svoj objem, ko sta tiho, skoraj plašno stopala po komaj vidni stezi. Tu in tam je skozi veje padal soj mesečine na tla kakor svetla, skrivnostno se lesketajoča lisa. Nikjer ni bilo žive duše, nikjer bitja, ki bi se bilo zganilo.

Potem je iznenada vsa mesečina izginila, kakor bi jo bilo nekaj vzelo. Na zapadu so se začeli nabirati oblaki. Marija in Andrej jih nista opazila, tako sta bila zaverovana v svoje misli in svojo pot. Daleč sta že priromala v gozdu, pot pa se je še čedalje bolj dvigala. Ko sta prišla naposled na široko jaso in tam obstala, so padle prve deževne kaplje in ju v sanjarenu presenetile. Zatekla sta se pod drevje.

Marija je bila vsa prestrašena. Kaj bodo doma rekli? Če pojdejo zdaj h Križmanu, povprašajo po meni in zvedo, da tisto z Zalko ni prav nič res . . . Kaj bodo rekli? To jih bom morala spet slišati. In zeblo jo je. Kar iznenada jo je začelo tresti, čeprav je imela volneno ruto čez ramo. Zobje so ji šklepetali. Od zapada je vlekel mrzel veter, ki so ga prinesli oblaki s seboj. Andrej in Marija sta stala pod visoko smreko in

Marija se je čedalje tesneje pritiskala k njemu, kakor bi hotela pri njem iskati toplote.

"Zebe me," mu je povedala.

"Zebe?" se je začudil in kar nekoliko nasmehnil. Potem jo je privil k sebi, da bi jo pogrel, in ves obraz ji je pokrtil s poljubi. Kako je znal vroče poljubljati! In dotik njegove roke jo je dražil, vso kri ji je poglaval v glavo. Čutila je, kako se ta njegova roka pomika po njenem hrbtu, kako hrbet povsod zažari, kjer se ga roka dotakne. In na svojih prsih je čutila utrip njegovega srca, ki se je uglašal z razbijanjem njenega. Vso je prevzela neka čudna omočica, ki je še ni poznala, in sama ni vedela, kaj se z njo godi. Oči so jo pekle, vročično so ji žarele, in roke so ji drhtele, ko jih je iztezala za Andrejevim vratom. Zdelo se ji je, da je izgubila zavest, da pada nekam daleč, globoko, kjer še nikoli ni bila. Boji se te daljave, drhti pred njo, a vendar ve, da mora biti tam nekaj prijetnega, nekaj lepega, srečnega . . .

Tudi Andreja se je lotil isti ogenj kakor nje. Stiskal se je k njej, ustnice so mu hlastno iskale njene.

Zdelo se mu je, da se mu šibe noge.

"Sediva," je dejal skoraj neslišno in malone omahnil v mah.

Marija je pokleknila k nje-

mu. Potegnili si jo je na kolena in jo privil k sebi.

Svetel blisk je tedaj presekal nebo od zapada do vzhoda, kakor bi ga bil hotel raztrgati na dve plati. Marija je vzdrlhela in kriknila:

"Andrej!"

"Kaj je, Marija?" ji je šepnil.

"Andrej, bojim se . . ."

"Česa?"

Marija sama ni vedela, ali bliska ali Andreja.

Toda blisk je izginil, Andrej pa je ostal. Privil jo je k sebi, še tesneje oklenil svoje roke okoli nje, pritisnil svojo glavo k njeni, da je čutila njegov toplodih na svoji koži. In potem ju je prevzel vihar, ki prevzame vsakega mladega človeka. Nista se mu mogla upreti in tudi hotela se mu nista.

POP DEFENSE

BUY UNITED STATES SAVINGS BONDS AND STAMPS

SAVE YOUR POSTAGE DOLLARS

Angleški mornarji so izpustili v zrak precejšnje število balončkov zaznamovanih s črko "V" za propagando v pomoč Angliji. Vsak, ki najde tak balonček, ga bo lahko zamenjal za zaponke (pin) s črko "V."

Kentski vojvoda, najmlajši brat angleškega kralja Jurija VI., ob prihodu na La Guardia letališča v New Yorku. Vojvoda je dospel na obisk k predsedniku Rooseveltu in spremlja pa ga Sir Louis.

Angleški minister za dobavo lord Beaverbrook (desno) in načelnik OPM William Knudsen (levo) sta bila posneta v Washingtonu po konferenci med njima odličnima zastopnikoma. Knudsen pravi, da se mu je zelo všeč, da se mu je prišlo do izve, da se bo vzbudilo pravilno navdušenje za narodno obrambo.

GULF Kadar vaš avto potrebuje gazolin, olje, baterije, tires, mazanja, se oglavite pri

JOS. AHLIN
vogal 53. cesta in St. Clair Ave.

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS
WOLFF HEATING CO.

GREJNI INŽENIRJI

Gorak zrak, para, vroča voda, plin, olje, air conditioning. — Popravimo vse vrste furnez in boilerje.

NOBENE GOTOVINE TAKOJ PLAČATE V TRESH LETIH

Urad in razstava vseh predmetov na

715 E. 103rd St. GLENVILLE 9218

Vprašajte za našega zastopnika Štefan Robash
NIČ PREDPLAČILA DO OKTOBRA

DEKLETA IN ŽENE!

Ali veste, da si boste prištedili precej denarja, če si naročite za bodočo zimo fino **STERLING SUKNJO** ali **FUR** naravnost iz tovarne?

Sedaj na Will-Call
STERLING SUKNJE so od . . . \$14.50 naprej
FUR-COATS so od . . . \$69.00 naprej

Ne odlašajte, samo me pokličite

BENNO B. LEUSTIG
ENdicott 8506 1034 Addison Rd. ENdicott

UČITE SE ANGLEŠČINE
iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo: **\$ 2.00**

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

V BLAG SPOMIN

ŠESTE OBLETNICE SMRTI NAŠE LJUBLJENE IN NIKDAR POZABLJENE HČERKE IN SESTRICE

Alice Benčin

Ki je v cvetu angleškega življenja preminila dne 19. septembra, 1935.

Draga hčerka in ljubljena sestrica! Danes ob šesti obletnici Tvoje smrti klečimo na Tvojem grobu in močno žalostno kličemo Tvoje sladko ime. V solzah utopljeni izročamo želje k Bogu: Da naši hčerki in sestrici mirni počitek do svidenja!

Žalujejo:

JOHN in ANGELA BENČIN, starši
JOHN in STANLEY, brata.

Cleveland, O., 10. septembra, 1941.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA
1126 E. 61st St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730.

"Let's Explore Ohio"

The Perry Memorial is at Put-in-Bay. Perry Leaves the Lawrence? Original painting in Statehouse, Columbus.

FAMOUS OHIO BATTLEFIELDS
A British Squadron Meets Defeat in Lake Erie

THE BATTLE OF LAKE ERIE—1813

Floating helplessly on the calm waters of Lake Erie, the "Lawrence," flagship of the hastily constructed fleet of 28-year-old Commodore Oliver Hazard Perry, was a helpless, battered hulk.

All but four of her effective crew of 97 were dead or wounded. All but one cannon had been dismounted. One of her masts was a shattered stump. Her rigging was torn to shreds.

With the flagship gone, the fleet must surrender; so, at least, thought Captain Barclay who commanded the British fleet in the Battle of Lake Erie on that fine Indian Summer day in September, 1813.

The British were playing their trump card for the control of Ohio. A fleet on the Great Lakes would be a constant threat against the peace and security of the bordering states.

It was to meet and eliminate this threat that Commodore Perry was detached from his Rhode Island station and sent to Presque Isle, at what is now Erie, Pa., to build, equip and man a fleet to challenge and destroy England's naval might on the Great Lakes.

From the faraway East came carpenters and all types of skilled workmen—ships' stores, cannon, ammunition and supplies of all kinds. Then trees were selected in the dense forests, cut down and shaped into timbers. It was a task for Hercules himself.

As the ship neared completion, sailors came over the same back-country streaks of mud that were called roads only out of courtesy.

After seven months the fleet was completed—10 ships mounting 55 guns and two swivels—and put to "sea."

Westward, Perry sailed, searching for the British. Early on September 10 the lookout on the "Lawrence" called out "Sail Ho!" The British were in sight.

Then nature took a hand. Light breezes gave the British a sailing advantage. Their long guns began to fire, concentrating on the "Lawrence," with devastating effect. The flagship was out of the battle.

Then Perry made a daring and unprecedented move. A small boat was ordered, manned and rowed in a rain of shot to the "Niagara." Suddenly the wind strengthened. Perry now decided on another daring maneuver. He would crash the British line.

Only yards away, the British ships reeled under the impact of the broadside. Other vessels of Perry's fleet closely engaged portions of the British squadron. Captain Barclay's position was helpless. A white flag was hoisted and, for the first time in history, an entire English squadron surrendered.

Beaten on land and beaten on the water, the British power was broken and Ohio was again safe.

The next day the bodies of the dead—American and British—were taken ashore to Put-in-Bay and laid side by side in a long row of newly-made graves.

Next Week—General Morgan brings the Civil War to Ohio.